

ik in 't jaar 1897 naar Europa kwam, liet ik ze door den Mineraloog Prof. Pelikan te Praag onderzoeken en ik ontving de mededeeling dat ze uit parelstof bestaan. Prof. van der Veen in Delft bevestigde kort geleden deze diagnose door het microscopisch onderzoek van een dun geslepen stukje van een dezer steentjes, fig. 2, indirect met de volgende woorden:

»Voor zoover ik kon nagaan bestaat ze uit koolzure kalk. Onder 't microscoop vertoont »het dunne geslepen plaatje een agregaat van onregelmatige kristalindividuën, zeer kleine »en zonder kristalvorm. 't Plaatje ziet onder het microscoop ongeveer uit als bijgaande »teekening, terwijl de kristalletjes zwak pleochroïtisch (rood tot groen) »lijken. Het is dus een »kristallijne massa van kalkspaat. Er loopen eenige »strepen door, die breukvlakken voorstellen».

Dit komt overeen met hetgeen Dr. F. W. Hunger in zijn boek »Cocos Nucifera» over de Moesthika's schrijft welke in de cocosnoot gevonden worden:

»In hoogst zeldzame gevallen heeft er binnen de cocosvrucht een »zekere steenvorming plaats, die zich afzet aan den binnenkant van de »kiemwitlaag of daarvan is losgemaakt en dan vrij in 't cocoswater »drijvend wordt aangetroffen.

»Deze cocosparelen, zooals ze worden genoemd komen zoowel in uiterlijk »als in samenstelling met die uit de oesters eenigszins overeen. Ze zijn »peer- of eivormig, ook wel rond en hebben een gladde oppervlakte en een zuiver »witte of blaauw-witte kleur. Bij de inlanders zijn deze Mestika Kalapa in hoog aanzien »en worden door hen als edelgesteenten gedragen.

»De steenharde zelfstandigheid van deze concrementen bestaat hoofdzakelijk uit calcium »carbonaat hetgeen des te merkwaardiger is, omdat het cocosvleesch evenmin als het »cocoswater kalk bevat».

Den Haag.

Dr. H. BREITENSTEIN.

Microscopisch
beeld van een
doorsnede.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

TER AANKONDIGING.

Mededeeling No. 4 van de »Vereeniging tot Bevordering van Wetenschappelijke Teelt«, bevattende:

Het optreden van afwijkende vormen bij tuinbouwgewassen door Dr. M. J. Sirks, leider van den proeftuin voor wetenschappelijke zaadveredeling te Bunnik, met 14 fig.

Een lezing behandelende de erfelijkheid van eigenschappen van planten en de verandering die de uitwendige eigenschappen ondergaan door invloeden van voeding, door galprikkel, door kruising, enz.

J. Hs.

Bijdrage tot de kennis van de Phylogenie der vleugelteekening bij de Lepidoptera door J. Botke, te Groningen. Kon. Akad. v. Wetensch. te Amsterdam, 1916.

Dit onderzoek van Botke sluit aan bij onderzoekingen over dit onderwerp van Prof. v. Bemmelen. De slotconclusie van den heer Botke luidt:

»Summa summarum, moeten we in het oorspronkelijk kleurenpatroon der vlinders een herinnering zien aan het rijke aderstelsel hunner voorouders, een herinnering aan de talrijke later verloren gegane, omzoomde dwarsaders; en al is dit erstuk bij latere vormen soms geheel verdwenen, als 't ware uitgewischt van de vleugels, bij andere trad het sterker dan ooit op den voorgrond, omdat het dienstbaar gemaakt kon worden aan allerlei aanpassingen niet altijd in de oorspronkelijke eenvoudige gedaante maar dikwijls op allerlei wijze vervormd.»

J. Hs.

Over het Setale Patroon der Rupsen door A. Schierbeek te Groningen. Kon. Akad. v. Wetensch. te Amsterdam, 1916.

Een onderzoek over de kleurteekening van rupsen, welke gevormd wordt door de groepeerings van gekleurde haren.

J. Hs.